

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยการรับรู้ผลกระทบและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive Research) เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำนวน 1,055 คน คณะผู้วิจัยเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย และ อภิปรายผล โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ข้อมูลครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสม

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พืชกระท่อมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการป้องกันการแพร่ระบาดของพืชกระท่อม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	643	60.9
หญิง	412	39.1
อายุ ($\bar{X} = 16.8$ ปี , $SD = 1.25$, อายุต่ำสุด- อายุสูงสุด = 15-22 ปี)		
15 – 19 ปี	1028	97.4
20 – 22 ปี	27	2.6
ศาสนา		
พุทธ	932	88.3
อิสลาม	114	10.8
คริสต์	7	0.7
ฮินดู	2	0.2
ระดับชั้นเรียน		
ปวช.1	429	40.7
ปวช.2	412	39.1
ปวช.3	102	9.7
ปวส.1	99	9.4
ปวส.2	13	1.2
เกรดเฉลี่ย		
1.00 – 1.5	60	5.7
1.6 – 2.00	171	16.2
2.1 – 2.5	266	25.2
2.6 – 3.00	271	25.7
3 ขึ้นไป	287	27.2

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ขณะที่เรียนท่านพักอาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	607	57.5
หอพักหรือบ้านเช่า	220	20.9
บิดา	37	3.5
ญาติ	94	8.9
มารดา	90	8.5
เพื่อน	7	0.7
รวม	1,055	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.9 เป็นเพศชาย ร้อยละ 97.4 มีอายุระหว่าง 15- 19 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 16.8 ปี ร้อยละ 88.3 ของกลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 40.7 กำลังศึกษาในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) รองลงมา ร้อยละ 39.1 กำลังศึกษาในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.2) สำหรับผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.9 ผลการเรียนดี มีเกรดเฉลี่ย 2.6 ขึ้นไป ลักษณะการพักอาศัย ร้อยละ 57.5 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมา ร้อยละ 20.9 อยู่หอพักหรือบ้านเช่า

1.2 ข้อมูลครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละครอบครัวของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาใน
จังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลครอบครัว

ข้อมูลครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
สภาพการครองเรือนบิดา – มารดา		
อยู่ด้วยกัน	814	77.2
แยกกันอยู่	70	6.6
หย่าร้าง	94	8.9
บิดาถึงแก่กรรม	60	5.7
มารดาถึงแก่กรรม	14	1.3
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	2	0.2
ไม่ตอบ	1	0.1
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว		
อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น	776	73.6
ทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง	236	22.4
ต่างคนต่างอยู่	37	3.5
ทะเลาะกันบ่อย	4	0.4
ไม่ตอบ	2	0.2
อาชีพของบิดา		
ธุรกิจส่วนตัว / รับจ้าง	403	38.2
เกษตรกร	334	31.7
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	110	10.4
ค้าขาย	81	7.7
ลูกจ้างประจำ / ลูกจ้างชั่วคราว	28	2.7
ว่างงาน	9	0.9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดา		
ธุรกิจส่วนตัว / รับจ้าง	347	32.9
เกษตรกร	315	29.9
ค้าขาย	177	16.8
ว่างงาน	110	10.4
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	57	5.4
ลูกจ้างประจำ / ลูกจ้างชั่วคราว	17	1.6
รายได้ของครอบครัว		
เพียงพอและมีเงินเก็บ	694	65.8
เพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ	273	25.9
ไม่เพียงพอแต่ไม่มีหนี้สิน	59	5.6
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	29	2.7
รวม	1,055	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าสภาพการครองเรือนของบิดามารดา ร้อยละ 77.2 อยู่ด้วยกัน มีเพียงร้อยละ 0.2 ที่บิดามารดาถึงแก่กรรม ความสัมพันธ์ในครอบครัว ร้อยละ 73.6 อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่นและมีเพียงร้อยละ 0.4 ที่ทะเลาะกันบ่อย อาชีพของบิดา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.2 ทำธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 31.7 เป็นเกษตรกร ส่วนอาชีพของมารดา ร้อยละ 32.9 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 31.7 เป็นเกษตรกรเช่นกัน โดยที่ครอบครัวมีรายได้เพียงพอและมีเงินเก็บถึงร้อยละ 65.8

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้การใช้พืชกระท่อมของเยาวชน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายด้านและ โดยรวม

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.63	.64	ปานกลาง
2. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.57	.76	ปานกลาง
3. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.44	.68	ปานกลาง
รวม	3.55	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 เยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.63$ SD = .64) รองลงมารับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม ($\bar{X} = 3.57$ SD = .76) และรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.44$ SD = .68)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายชื่อ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. การใช้พืชกระท่อมปริมาณมากเป็นอันตรายต่อชีวิต	4.22	.80	มาก
2. การใช้พืชกระท่อมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย	4.02	.82	มาก
3. การใช้พืชกระท่อมมีผลข้างเคียงต่อร่างกาย	3.96	.74	มาก
4. การใช้พืชกระท่อมทำให้ร่างกายทรุดโทรม เกิดโรคต่างๆได้ง่าย	3.74	.95	มาก
5. การใช้พืชกระท่อมเป็นการบั่นทอนสุขภาพ	3.63	.99	ปานกลาง
6. ผลของการใช้พืชกระท่อมเป็นประจำทำให้อ่อนเพลีย ปวดบิคนท้อง กระวนกระวายใจ	3.62	1.35	ปานกลาง
7. การใช้พืชกระท่อมเป็นเวลานานทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว	3.39	1.08	ปานกลาง
8. อาการติดยาของพืชกระท่อมคล้ายกับอาการของการติดยาบ้า	3.13	.98	ปานกลาง
9. การใช้พืชกระท่อมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมี sex	2.98	1.14	ปานกลาง
รวม	3.63	.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีการรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้พืชกระท่อมระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้พืชกระท่อมปริมาณมากเป็นอันตรายต่อชีวิต

($\bar{X} = 4.22$ SD = .80) รองลงมาคือการใช้พืชกระท่อมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย

($\bar{X} = 4.02$ SD = .82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พืชกระท่อมเป็นเหตุทำให้เกิดการมี sex ($\bar{X} = 2.98$ SD = 1.14)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายชื่อและภาพรวม

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. ผู้ที่ใช้พืชกระท่อมเป็นประจำจะมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด โมโหง่าย	3.49	.97	ปานกลาง
2. การใช้พืชกระท่อมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน	3.46	1.05	ปานกลาง
3. การใช้พืชกระท่อมทำให้เยาวชนเกิดอารมณ์แปรปรวน	3.56	.95	ปานกลาง
4. การใช้พืชกระท่อมทำให้เยาวชนมีจิตใจอ่อนแอ	3.30	1.03	ปานกลาง
5. การใช้พืชกระท่อมทำให้เยาวชนมีความคิดสับสน	3.55	.87	ปานกลาง
6. การใช้พืชกระท่อมเพื่อช่วยลดความเครียด	3.13	1.08	ปานกลาง
7. เมื่อใช้พืชกระท่อมแล้วทำให้อายากทดลองสารเสพติดชนิดอื่นๆ	3.59	1.11	ปานกลาง
รวม	3.44	.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้พืชกระท่อมรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$ $SD = .68$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเมื่อใช้พืชกระท่อมแล้วทำให้อายากทดลองสารเสพติดชนิดอื่นๆ ($\bar{X} = 3.59$ $SD = 1.11$) รองลงมาคือการใช้พืชกระท่อมทำให้เยาวชนเกิดอารมณ์แปรปรวน ($\bar{X} = 3.56$ $SD = .95$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการใช้พืชกระท่อมเพื่อช่วยลดความเครียด ($\bar{X} = 3.13$ $SD = 1.08$)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายชื่อ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมด้านครอบครัวและสังคม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. การใช้พืชกระท่อมอาจทำให้สถานศึกษาเสียชื่อเสียง	3.96	.99	มาก
2. การใช้พืชกระท่อมอาจทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว	3.83	1.03	มาก
3. การใช้พืชกระท่อมอาจทำให้สถานศึกษาไม่เกิดการพัฒนา	3.60	1.03	ปานกลาง
4. การใช้พืชกระท่อมทำให้มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว	3.40	1.04	ปานกลาง
5. ผลจากการแพร่ระบาดและการออกฤทธิ์ของพืชกระท่อมทำให้เกิดอาชญากรรมในสังคมมากขึ้น	3.36	1.10	ปานกลาง
6. การใช้พืชกระท่อมเป็นที่รังเกียจของสังคม	3.31	1.03	ปานกลาง
รวม	3.57	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีการรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้พืชกระท่อมระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้พืชกระท่อมอาจทำให้สถานศึกษาเสียชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.96$ SD = .99) รองลงมาคือการใช้พืชกระท่อมอาจทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ($\bar{X} = 3.83$ SD = 1.03) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พืชกระท่อมเป็นที่รังเกียจของสังคม ($\bar{X} = 3.31$ SD = 1.03)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม โดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม	เพศชาย		เพศหญิง		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.51	.66	3.82	.55	-8.23	.000
2. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.35	.70	3.58	.6	-5.62	.000
3. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.52	.7	3.66	.72	-3.12	.002
รวม	3.46	.61	3.70	.54	-6.76	.000

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาเพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเพศหญิงรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายและด้านจิตใจและอารมณ์ มากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านครอบครัวและสังคมเพศหญิงรับรู้ผลกระทบมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม โดยรวมและรายด้านจำแนกตามอายุ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม	อายุ 15-19 ปี		อายุ 20 -22ปี		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.63	.63	3.47	.73	1.29	.196
2. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.44	.68	3.41	.74	.22	.825
3. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.57	.76	3.81	.87	-1.63	.102
รวม	3.55	.59	3.54	.66	.08	.934

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามการ
นับถือศาสนา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.346	3	.449	1.259	.287
ภายในกลุ่ม	374.670	1051	.356		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่นับถือศาสนาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามชั้นปีที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.930	4	.733	2.062	.084
ภายในกลุ่ม	373.086	1050	.355		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาตามชั้นปีที่เรียนต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5.320	4	1.330	3.768	.005
ภายในกลุ่ม	5.320	4	1.330	3.768	
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาผลการเรียนที่ต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ผลการเรียน กับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม

ชั้นปี	อ่อน	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
\bar{X}	3.52	3.48	3.47	3.61	3.62
อ่อน (1.00-1.5)	-	.04	.04	-.09	-.10
พอใช้ (1.6-2.00)	-.04	-	.00	-.13*	-.14*
ปานกลาง (2.1 -2.5)	-.04	-.00	-	-.14*	-.15*
ดี (2.6-3.00)	.09	.13*	.14*	-	-.01
ดีมาก (3 ขึ้นไป)	.10	.14*	.15*	.01	-

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมมากกว่าผลการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดีมากมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมมากกว่าผลการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดีมากมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมมากกว่าผลการเรียนปานกลาง นอกจากนี้ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามการพักอาศัยอยู่ขณะเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.894	5	.179	.500	.776
ภายในกลุ่ม	375.122	1049	.358		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาตามการพักอาศัยอยู่ขณะเรียนมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามสภาพการครองเรือนของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.342	6	.390	1.095	.364
ภายในกลุ่ม	373.674	1048	.357		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่สภาพการครองเรือนของบิดามารดาต่างกันมีสภาพการครองเรือนของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวม จำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.057	4	.264	.740	.565
ภายในกลุ่ม	374.959	1050	.357		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพบิดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.582	5	.516	1.442	.206
ภายในกลุ่ม	343.308	959	.358		
รวม	345.890	964			

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพของบิดาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมโดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพมารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.754	.754	.151	.424	.832
ภายในกลุ่ม	361.455	1017	.355		
รวม	362.209	1022			

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพของมารดาค้างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม โดยภาพรวมจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.185	3	.728	2.048	.106
ภายในกลุ่ม	373.831	1051	.356		
รวม	376.016	1054			

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่รายได้ของครอบครัวต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการรับรู้การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชน

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายด้านและ โดยรวม

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.73	.80	มาก
2. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.70	.73	มาก
3. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.58	.69	ปานกลาง
รวม	3.67	.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.67$ $SD = .65$) เมื่อแยกวิเคราะห์รายด้านพบว่า การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมด้านครอบครัวและสังคม ($\bar{X} = 3.73$ $SD = .80$) และด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.70$ $SD = .73$) อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.58$ $SD = .69$)

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อและภาพรวม

การรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมปริมาณมาก ๆ เป็นอันตรายต่อชีวิต	4.05	.88	มาก
2. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย	4.04	.85	มาก
3. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมีผลข้างเคียงต่อร่างกาย	3.95	1.75	มาก
4. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้ร่างกายทรุดโทรม เกิดโรคต่างๆ ได้ง่าย	3.79	.93	มาก
5. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นการบั่นทอนสุขภาพ	3.73	.93	มาก
6. ผลของการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำทำให้ อ่อนเพลีย ปวดบิดท้อง กระวนกระวายใจ	3.69	1.83	มาก
7. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเวลานาน ทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว	3.55	.97	ปานกลาง
8. อาการติดสารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมีอาการคล้ายกับติดยาบ้า	3.38	1.01	ปานกลาง
9. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมี sex	3.19	1.09	ปานกลาง
รวม	3.70	.73	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีการรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 6 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมปริมาณมาก ๆ เป็นอันตรายต่อชีวิต ($\bar{X} = 4.05$ $SD = .88$) รองลงมาคือการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย ($\bar{X} = 4.04$ $SD = .85$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมี sex ($\bar{X} = 3.19$ $SD = 1.09$)

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัด จ้าแนกเป็นรายชื่อและภาพรวม

การรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน	3.70	.93	มาก
2. ผู้ที่ใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำจะมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด โมโหง่าย	3.68	.94	มาก
3. เมื่อใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้อยากทดลองสารเสพติดชนิดอื่นๆ	3.66	1.05	ปานกลาง
4. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้เยาวชนเกิดอารมณ์แปรปรวน	3.64	.88	ปานกลาง
5. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมให้เยาวชนมีความคิดสับสน	3.62	.91	ปานกลาง
6. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้เยาวชนมีจิตใจอ่อนแอ	3.49	.96	ปานกลาง
7. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเพื่อช่วยลดความเครียด	3.34	1.06	ปานกลาง
รวม	3.58	.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน ($\bar{X} = 3.70$ $SD = .93$) รองลงมาคือผู้ที่ใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำจะมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด โมโหง่าย ($\bar{X} = 3.68$ $SD = .94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมเพื่อช่วยลดความเครียด ($\bar{X} = 3.34$ $SD = 1.06$)

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัด จ้าแนกเป็นรายชื่อ

การรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม	\bar{X}	SD	ระดับการรับรู้
1. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมอาจทำให้สถานศึกษาเสื่อชื่อเสียง	3.88	.97	มาก
2. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว	3.87	1.35	มาก
3. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมอาจทำให้สถานศึกษาไม่เกิดการพัฒา	3.68	.97	มาก
4. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมจะเป็นที่รังเกียจของสังคม	3.64	.99	ปานกลาง
5. การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว	3.62	1.34	ปานกลาง
รวม	3.57	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีการรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมอาจทำให้สถานศึกษาเสื่อชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.88$ $SD = .97$) รองลงมาคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ($\bar{X} = 3.87$ $SD = 1.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้จ่ายสารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว ($\bar{X} = 3.62$ $SD = 1.34$)

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมโดยรวม และรายด้านจำแนกตามเพศ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษ กระท่อมเป็นส่วนผสม	เพศชาย		เพศหญิง		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.51	3.59	3.82	.55	-6.85	.000
2. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.50	.69	3.73	.93	-4.87	.000
3. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.65	.78	3.86	.83	-3.12	.002
รวม	3.57	.64	3.82	.62	-6.27	.000

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาเพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จำนวน 2 ด้านคือด้านร่างกายและด้านจิตใจและอารมณ์เพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านครอบครัวและสังคม

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดยรวมและรายด้านจำแนกตามอายุ

การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษ กระท่อมเป็นส่วนผสม	อายุ 15-19 ปี		อายุ 20 -22ปี		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ผลกระทบด้านร่างกาย	3.71	.74	3.67	.65	.27	.786
2. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์	3.59	.69	3.45	.76	1.01	.309
3. ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม	3.73	.80	3.85	.97	-.74	.458
รวม	3.67	.64	3.64	3.64	.27	.785

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมโดยภาพรวม
จำแนกตามศาสนา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.362	3	.787	1.867	.133
ภายในกลุ่ม	443.089	1051	.422		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่นับถือศาสนาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดย
ภาพรวมจำแนกตามชั้นปีที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.003	4	.501	1.186	.315
ภายในกลุ่ม	443.447	1050	.422		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาตามชั้นปีที่เรียนต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดย
ภาพรวมจำแนกตามผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.897	4	1.974	4.738	.001
ภายในกลุ่ม	437.553	1050	.417		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาผลการเรียนที่ต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ผลการเรียน กับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม

ชั้นปี	อ่อน	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
\bar{X}	3.64	3.59	3.56	3.74	3.76
อ่อน (1.00-1.5)	-	.05	.07	-.10	-.11
พอใช้ (1.6-2.00)	-.05	-	.02	-.15*	-.16*
ปานกลาง (2.1-2.5)	-.07	-.02	-	-.18*	-.19*
ดี (2.6-3.00)	.10	.15*	.18*	-	-.01
ดีมาก (3 ขึ้นไป)	.11	.16*	.19*	.01	-

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผลการเรียนดี มีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่ากับการเรียนพอใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 จำนวน 2 คู่ คือ ผลการเรียนดีมาก มีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมกับการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดี มีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าผลการเรียนปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 จำนวน 1 คู่ คือ ผลการเรียนดีมากมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าผลการเรียนปานกลาง นอกจากนี้ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดยภาพรวมจำแนกตามการพักอาศัยอยู่ขณะที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.134	5	.427	1.010	.410
ภายในกลุ่ม	443.316	1049	.423		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาตามการพักอาศัยอยู่ขณะที่เรียนมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมโดย
ภาพรวมจำแนกตามสภาพการครองเรือนของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.965	6	.661	1.569	.153
ภายในกลุ่ม	441.486	1048	.421		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่สภาพการครองเรือนของบิดามารดาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมโดย
ภาพรวมจำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.469	4	.367	.868	.482
ภายในกลุ่ม	443.982	1050	.423		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม
โดยภาพรวมจำแนกตามอาชีพบิดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.563	5	.713	1.731	.125
ภายในกลุ่ม	394.723	959	.412		
รวม	398.285	964			

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพของบิดาต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม
โดยภาพรวมจำแนกตามอาชีพมารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.139	5	.228	.542	.744
ภายในกลุ่ม	427.368	1017	.420		
รวม	428.507	1022			

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพของมารดาค้างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม
โดยภาพรวมจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.314	3	1.105	2.626	.049
ภายในกลุ่ม	442.136	1051	.421		
รวม	445.450	1054			

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่รายได้ของครอบครัวต่างกันมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 35 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ รายได้ของครอบครัวกับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม

รายได้ครอบครัว		เพียงพอมีเงินเก็บ	เพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ	ไม่เพียงพอแต่ไม่มีหนี้สิน	ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน
	\bar{X}	3.66	3.64	3.80	3.88
เพียงพอมีเงินเก็บ	3.66	-	.01	-.14	-.21*
เพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ	3.64	-.01	-	-.16	-.23*
ไม่เพียงพอแต่ไม่มีหนี้สิน	3.80	.14	.16	-	-.07
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	3.88	.21*	.23*	.07	-

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับรายได้ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยรายได้ไม่เพียงพอมีหนี้สิน มีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่า รายได้เพียงพอมีเงินเก็บ และรายได้ไม่เพียงพอมีหนี้สินมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาจำแนกเป็นรายชื่อและภาพรวม

พฤติกรรมการป้องกันตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1. ตั้งใจเรียนและตั้งใจเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด	4.52	.77	มาก
2. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์	4.49	.78	มาก
3. รู้จักการใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มีประโยชน์	4.36	1.80	มาก
4. การรู้จักการปฏิเสธการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสม	4.31	1.85	มาก
5. การรู้จักการปฏิเสธพีชกระท่อม	4.29	.80	มาก
6. เมื่อมีปัญหาปรึกษากับบุคคลที่ไว้ได้โดยไม่พึ่งสารเสพติด	4.29	.84	มาก
7. มีส่วนร่วมในการในการรณรงค์เรื่องกิจกรรมการต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา	4.24	.87	มาก
8. ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	4.12	.95	มาก
9. ศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการใช้พีชกระท่อม	4.08	.86	มาก
10. มีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพีชกระท่อม	3.94	.96	มาก
รวม	4.26	.64	มาก

จากตารางที่36 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ตั้งใจเรียนและตั้งใจเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ($\bar{X} = 4.52$ $SD = .77$) รองลงมาคือ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์($\bar{X} = 4.49$ $SD = .78$) และรู้จักการใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มีประโยชน์($\bar{X} = 4.36$ $SD = 1.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพีชกระท่อม($\bar{X} = 3.94$ $SD = .96$)

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัย
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาจำแนกเป็นรายชื่อและภาพรวม

พฤติกรรมการป้องกันตนเอง	เพศชาย		เพศหญิง		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. การรู้จักการปฏิเสธพีชกระท่อม	4.16	.84	4.50	.69	-6.88	.000
2. การรู้จักการปฏิเสธการใช้สารเสพติดที่มีพีช กระท่อมเป็นส่วนผสม	4.09	.87	4.66	2.72	-4.84	.000
3. มีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพีช กระท่อม	3.81	.98	4.14	.89	-5.76	.000
4. ศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการใช้พีช กระท่อม	3.94	.90	4.29	.754	-6.81	.000
5. รู้จักการใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มี ประโยชน์	4.14	.92	4.72	2.61	-5.11	.000
6. เมื่อมีปัญหาปรึกษากับบุคคลที่ไว้ได้โดยไม่พึ่ง สารเสพติด	4.12	.89	4.56	.70	-9.00	.000
7. ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	3.94	.99	4.39	.80	-8.06	.000
8. มีส่วนร่วมในการในการรณรงค์เรื่องกิจกรรม การต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา	4.07	.92	4.50	.70	-8.53	.000
9. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์	4.33	.87	4.73	.55	-9.04	.000
10. ตั้งใจเรียนและตั้งเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่ง เกี่ยวกับสารเสพติด	4.36	.86	4.77	.53	-9.66	.000
รวม	4.09	.642	4.52	.55	-1.51	.000

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา เพศหญิงมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งโดยภาพรวมและรายชื่อทุกข้อ

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม โดยรวมและรายข้อจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการป้องกันตนเอง	อายุ 15-19 ปี		อายุ 20 -22ปี		t - value	sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. การรู้จักการปฏิเสธพิษกระท่อม	4.30	4.30	4.07	.67	1.70	.09
2. การรู้จักการปฏิเสธการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม	4.32	1.87	4.15	.77	.46	.64
3. มีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพิษกระท่อม	3.95	.94	3.37	1.27	2.35	.02
4. ศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการใช้พิษกระท่อม	4.09	.86	3.74	.81	2.06	.03
5. รู้จักการใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มีประโยชน์	4.36	1.82	4.37	.62	-.01	.98
6. เมื่อมีปัญหาปรึกษากับบุคคลที่ไว้ได้โดยไม่พึ่งสารเสพติด	4.30	.84	4.00	1.14	1.81	.06
7. ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	4.12	.95	3.81	.83	1.67	.09
8. มีส่วนร่วมในการในการรณรงค์เรื่องกิจกรรมการต่อต้านสารเสพติดในสถานศึกษา	4.24	.86	3.96	1.19	1.20	.23
9. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์	4.49	.78	4.30	.95	1.27	.20
10. ตั้งใจเรียนและตั้งเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด	4.53	.77	4.26	.85	1.75	.07
รวม	4.27	.64	4.00	.62	2.12	.03

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่มีอายุน้อยกว่ามีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อม โดยรวมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่มีอายุน้อยกว่ามีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ มีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพิษกระท่อมและศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการใช้พิษกระท่อม นอกจากนี้ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตามการ
นับถือศาสนา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.906	3	.635	1.526	.206
ภายในกลุ่ม	437.611	1051	.416		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่นับถือศาสนาต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวมจำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.635	4	1.659	4.023	.003
ภายในกลุ่ม	432.882	1050	.412		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา
ระดับชั้นเรียน ต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 41 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ระดับชั้นเรียน กับพฤติกรรมการป้องกันตนเอง

ระดับชั้นเรียน	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
\bar{X}	4.20	4.35	4.14	4.22	4.40
ปวช.1	-	-.14*	.06	-.01	-.19
ปวช.2	.14*	-	.21*	.12	-.04
ปวช.3	-.06	-.21*	-	-.08	-.25
ปวส.1	.01	-.12	.08	-	-.17
ปวส.2	.19	.04	.25	.17	-

จากตารางที่ 41 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากพิษกระท่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับชั้นปีที่เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยชั้น ปวช.2 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่าชั้น ปวช.1 และ ปวช.3

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อม

โดยภาพรวมจำแนกตามผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	18.751	18.751	4.688	11.698	.000
ภายในกลุ่ม	420.765	1050	.401		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาผลการเรียนที่ต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ การพฤติกรรมการป้องกันตนเอง กับผลการเรียน

ผลการเรียน	อ่อน	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
\bar{X}	4.07	4.08	4.17	4.33	4.42
อ่อน	-	-.01	-.10	-.26*	-.35*
พอใช้	.01	-	-.09	-.24*	-.34*
ปานกลาง	.10	.09	-	-.15*	-.25*
ดี	.26*	.24*	.15*	-	-.09
ดีมาก	.35*	.34*	.25*	.09	-

จากตารางที่ 43 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 จำนวน 2 คู่ โดยเยาวชนที่มีผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 จำนวน 4 คู่ คือผลการเรียนดีมากมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดีมากมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดีมากมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนปานกลาง

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท้อน

โดยภาพรวมจำแนกตามที่พักขณะที่กำลังศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.730	.730	.146	.349	.883
ภายในกลุ่ม	438.787	1049	.418		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่พักอาศัยอยู่ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท้อนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวม
จำแนกตามสภาพสมรสของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.985	6	.498	1.194	.307
ภายในกลุ่ม	436.532	1048	.417		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่สภาพสมรสของบิดามารดาค้างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวม
จำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.469	4	.367	.881	.475
ภายในกลุ่ม	1.469	1050	.417		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวม
จำแนกตามอาชีพบิดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.632	5	.526	1.223	.296
ภายในกลุ่ม	412.737	959	.430		
รวม	415.369	964			

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพบิดาต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อม โดยภาพรวม
จำแนกตามอาชีพมารดา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.003	5	.801	1.931	.087
ภายในกลุ่ม	421.679	1017	.415		
รวม	425.682	1022			

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่อาชีพมารดาต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อม โดยภาพรวม
จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.159	3	1.386	3.347	.019
ภายในกลุ่ม	435.358	1051	.414		
รวม	439.517	1054			

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่รายได้ของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 50 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ รายได้ของครอบครัว กับพฤติกรรมการป้องกันตนเอง

รายได้ครอบครัว		เพียงพอ มีเงินเก็บ	เพียงพอแต่ ไม่มีเงินเก็บ	ไม่เพียงพอแต่ ไม่มีหนี้สิน	ไม่เพียงพอ และมีหนี้สิน
	\bar{X}	4.23	4.28	4.44	4.46
เพียงพอมีเงินเก็บ	4.23	-	-.05	-.21	-.23*
เพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ	4.28	.05	-	-.16	-.18
ไม่เพียงพอแต่ไม่มีหนี้สิน	4.44	.21	.16	-	-.01
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	4.46	.23*	.18	.01	-

จากตารางที่ 50 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ สรุปได้ว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กับรายได้ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดย รายได้ไม่เพียงพอมีหนี้สินมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่าเพียงพอมีเงินเก็บ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พืชกระท่อมและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อมของเยาวชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พืชกระท่อม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยรับรู้ผลกระทบด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.63$ $SD = .64$) รองลงมารับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคม ($\bar{X} = 3.57$ $SD = .76$) และรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.44$ $SD = .68$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาเหล่านี้อยู่ในแหล่งที่มีการเพาะปลูกและมีการใช้กระท่อมกันอย่างแพร่หลาย มีการรับรู้ว่าการใช้พืชกระท่อมเป็นสมุนไพรนำมาใช้เพื่อรักษาความเจ็บป่วยโรคต่างๆตามภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยได้ เป็นพืชประจำท้องถิ่นภาคใต้ที่ขึ้นตามธรรมชาติมานาน และประชาชนในพื้นที่ดั้งเดิมได้มีการใช้พืชกระท่อมเพื่อช่วยในการทำงานหนัก โดยเฉพาะทางเกษตรกรรม ในกลุ่มเกษตรกรที่ต้องใช้แรงงาน เช่น ทำสวน ประมง เลี้ยงสัตว์เพื่อช่วยในประสิทธิภาพในการทำงาน ดังการศึกษาของสาวตรีและคณะ(2548) พบว่าการกินพืชกระท่อมทำให้ทำงานได้ ไม่เหน็ดเหนื่อย ไม่อ่อนเพลีย แต่เยาวชนอาจเคยพบเห็นคนที่ใช้กระท่อมมีอาการทนต์แคด แต่กลัวฝน ขี้เกียจอาบน้ำ ผิวหนัง ล้าโดยเฉพาะแก้ม ริมฝีปาก(แห้งดำเกรียม) รับประทานอาหารได้น้อย ซุปหอม ท้องผูก และเยาวชนอาจ

ได้รับคำบอกเล่าจากผู้ที่ใช้กระท่อมเป็นประจำ ผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนเมื่อไม่ได้ใช้กระท่อม จะมีอาการไม่มีแรง ทำงานไม่ไหว ปวดเมื่อย หาว เมื่อพิจารณารายชื่อในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 การรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้พีชกระท่อมระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้พีชกระท่อมปริมาณมากเป็นอันตรายต่อชีวิต ($\bar{X} = 4.22$ $SD = .80$) รองลงมาคือการใช้พีชกระท่อมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย ($\bar{X} = 4.02$ $SD = .82$) อาจเนื่องจากเขวชนเหล่านี้ อาจได้รับคำบอกเล่าจากผู้ที่ใช้กระท่อมเป็นประจำ หรือพบเห็นผู้เฒ่าผู้แก่ที่ใช้กระท่อมเป็นประจำในชุมชน ชูบผอม รับประทานอาหารได้น้อย ความอยากอาหารลดลง ไม่หิว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พีชกระท่อมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมี sex ($\bar{X} = 2.98$ $SD = 1.14$) อาจเนื่องจากเขวชนไม่เคยพบเห็นคนที่ใช้กระท่อมแล้วเกิดอาการมีนเมา ขาดสติ ไม่เหมือนสารเสพติดชนิดอื่นๆ ไม่เหมือนการดื่มสุราที่ทำให้เกิดอาการมีนเมา บางครั้งคุมสติไม่อยู่ ขาดความยับยั้งชั่งใจ (สาวิตรี อัมฉางค์กรชัย, อังคณา ชินเดช บรรณาธิการ, 2549)

1.2 การรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้พีชกระท่อมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเมื่อใช้พีชกระท่อมแล้วทำให้อุณหภูมิของสารเสพติดชนิดอื่นๆ ($\bar{X} = 3.59$ $SD = 1.11$) รองลงมาคือการใช้พีชกระท่อมทำให้เขวชนเกิดอารมณ์แปรปรวน ($\bar{X} = 3.56$ $SD = .95$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการใช้พีชกระท่อมเพื่อช่วยลดความเครียด ($\bar{X} = 3.13$ $SD = 1.08$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ค่อยพบผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์เหมือนยาเสพติดชนิดอื่นๆ แต่ส่งผลทำให้รู้สึกสบายเป็นสุข กระตือรือร้นหลังจากการใช้พีชกระท่อม (สำนักพัฒนาป้องกันแก้ไขยาเสพติด, 2545)

1.3 การรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้พีชกระท่อมระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้พีชกระท่อมอาจทำให้สถานศึกษาเสียชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.96$ $SD = .99$) รองลงมาคือการใช้พีชกระท่อมอาจทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ($\bar{X} = 3.83$ $SD = 1.03$) อาจเนื่องจากพีชกระท่อมในสังคมตอนนี้ถูกจัดให้อยู่ในสารเสพติดท้องถิ่น เป็นพีชหรือสารหลักที่ใช้ในสารเสพติดที่เขวชนนำมาใช้เสพติดกันอย่างแพร่หลาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พีชกระท่อมเป็นที่รังเกียจของสังคม ($\bar{X} = 3.31$ $SD = 1.03$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในจังหวัดภาคใต้หลายจังหวัดมีการใช้ใบกระท่อมเป็นของขบเคี้ยวต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยือน ดังนั้นพีชกระท่อมยังมีบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม (สาวิตรี อัมฉางค์กรชัย, อังคณา ชินเดช บรรณาธิการ, 2549)

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พีชกระท่อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลการเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พีชกระท่อมมากกว่าผลการเรียนพอใช้ ผลการเรียนดีมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พีชกระท่อมมากกว่าผลการเรียนปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนดีจะใช้เวลาไปกับการเรียน การทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์และอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีผลการเรียนดีเหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าอาจจะหาจุดเด่นให้กับตนเองในทางที่ผิดจึงทำให้นำไปสู่การทดลองใช้สารเสพติด

รวมถึงกลุ่มที่เรียนดีมีความรู้ ความเข้าใจและเปิดรับข่าวสารต่างๆ มากกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อน แตกต่างกันที่ระดับ.001 ได้แก่ เพศ โดยเพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พีชกระท่อมโดยภาพรวมสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพสังคมไทย เพศหญิงถูกกำหนดให้ต้องเรียบร้อย อยู่ในระเบียบ และธรรมชาติของเพศหญิงมีความกลัวในสิ่งที่ไม่ดี มีความกล้าน้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับการศึกษาของถาวร สุขสำราญ(2542) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเสพติดในในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา2541 พบว่าเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัย และผลร้ายของยาบ้ามากกว่าเพศชาย และจากการศึกษาของพรเทพ และคณะ(2547) ถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดในวัยรุ่นไทย แตกต่างกันในชนิดของสารเสพติด กลุ่มตัวอย่างและปัจจัยเสี่ยง พบว่าเพศชาย มีประสบการณ์การใช้สารเสพติดมากกว่าเพศหญิง ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ศาสนา ขณะที่เรียนพักอาศัยอยู่กับ สถานภาพ สมรสบิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดาและรายได้ของครอบครัว

2. การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.67$ $SD = .65$) เมื่อแยกวิเคราะห์รายด้านพบว่า การรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมด้านครอบครัวและสังคม ($\bar{X} = 3.73$ $SD = .80$) และด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.70$ $SD = .73$) อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับการรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.58$ $SD = .69$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มเยาวชนทราบว่าพีชกระท่อมเป็นพืชเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 รับรู้ถึงโทษและพิษภัยของสารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมจากสื่อต่างๆ และมีการรับรู้ว่าการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นอันตรายต่อร่างกายเพราะรู้ว่าส่วนผสมของสารเสพติดนี้มีหลายชนิด แต่ละชนิดมีผลต่อร่างกายเช่นผสมโค้กทำให้มีอาการปวดท้อง ผสมยากล่อมประสาทมีผลต่อจิตประสาท ผสมยาแก้ไอทำให้มีเมามาเป็นการใช้ยาในทางที่ผิด เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 การรับรู้ผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 6 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมปริมาณมากๆเป็นอันตรายต่อชีวิต ($\bar{X} = 4.05$ $SD = .88$) รองลงมาคือการใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย ($\bar{X} = 4.04$ $SD = .85$) อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มเยาวชนทราบว่าส่วนผสมของสารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนนี้มีส่วนผสมหลายชนิด แต่ละชนิดมีผลต่อร่างกาย ผสมยากล่อมประสาทมีผลต่อจิตประสาท ผสมยาแก้ไอทำให้มีเมามา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพีชกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมี sex ($\bar{X} = 3.19$ $SD = 1.09$) อาจเนื่องจากเยาวชนกลุ่มนี้ไม่เคยพบเห็นคนที่ใช้

สารเสพติดที่มีกระท่อมเป็นส่วนผสมแล้วเกิดอาการมึนเมา ขาดสติ ไม่เหมือนสารเสพติดชนิดอื่นๆ ไม่เหมือนการดื่มสุราที่ทำให้เกิดอาการมึนเมา บางครั้งคุมสติไม่อยู่ ขาดความยับยั้งชั่งใจ (สาวิตรี อัยฉางค์กรชัย, อังคณา ชินเดช บรรณาธิการ, 2549) และจากการศึกษาของถนอมศรี และคณะ (2552) โดยการสัมภาษณ์ผู้ใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสม พบว่าการเสพจะนั่งกันเป็นกลุ่มในบรรยากาศของการสังสรรค์ ทำให้เพลิดเพลินและมีโอกาสเสพในปริมาณมากได้ อาการที่เกิดขึ้นหลังจากการเสพมากเกินไป จะเจ็บบ ซึม ง่วงนอน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ไม่อยากทำงาน อยากนอน นอนหลับแล้วปลุกยาก

2.2 การรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากที่สุดคือการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน ($\bar{X} = 3.70$ $SD = .93$) รองลงมาคือผู้ใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมเป็นประจำจะมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด โมโหง่าย ($\bar{X} = 3.68$ $SD = .94$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มเยาวชนทราบว่าส่วนผสมของสารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนนี้มีส่วนผสมหลายชนิด แต่ละชนิดมีผลต่อร่างกาย และจิตใจ การผสมยากล่อมประสาทมีผลต่อจิตประสาท และอาจรับรู้ถึงผลกระทบหลังการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสม ทำให้เจ็บบ ซึม ง่วงนอน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ไม่อยากทำงาน ร่างกายอ่อนแอ ภูมิคุ้มกันต่ำ เจ็บป่วยได้ง่าย หากเสพไปนานๆจนติด ถ้าไม่ได้เสพจะหงุดหงิดง่าย บางคนมีประสาทหลอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมเพื่อช่วยลดความเครียด ($\bar{X} = 3.34$ $SD = 1.06$) อาจเนื่องจากบรรยากาศการเสพเน้นการสังสรรค์เพื่อผ่อนคลาย สนุกสนานมากกว่า

2.3 การรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากที่สุดคือการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมอาจทำให้สถานศึกษาเสียชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.88$ $SD = .97$) รองลงมาคือ การใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ($\bar{X} = 3.87$ $SD = 1.35$) ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากลุ่มเยาวชนทราบว่าพืชกระท่อมเป็นพืชเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 สื่อต่างๆ เผยแพร่ถึงโทษและพิษภัยของสารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมหากมีการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสม อาจทำให้สถานศึกษาเสียชื่อเสียง และอาจทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว บิดา มารดาทะเลาะเบาะแว้งกัน และเกิดความคับข้องใจรู้สึกผิด เสียใจ เกิดความอับอายแก่บุคคลอื่นในสังคม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้จ่ายสารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว ($\bar{X} = 3.62$ $SD = 1.34$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสมมีส่วนผสมที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับผู้เสพ บางกลุ่มนิยมเพียงนำดัมโบกระท่อมผสมยากล่อมประสาทและน้ำอัดลม ซึ่งหาได้ง่าย สามารถทำได้เอง ราคาถูก

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพืชกระท่อมเป็นส่วนผสม แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ รายได้ของ

ครอบครัว โดยรายได้ไม่เพียงพอมีหนี้สิน มีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่ารายได้เพียงพอมีเงินเก็บ และรายได้ไม่เพียงพอมีหนี้สินมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพียงพอแต่ไม่มีเงินเก็บ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จากภาวะเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีรายได้น้อยจะมีความตระหนักและรับรู้ในการใช้จ่ายแต่สิ่งที่จำเป็น แม้ว่าสารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมีส่วนผสมจะหาได้ง่าย สามารถทำได้เอง ราคาถูก แต่จากการเข้มงวดปราบปรามของภาครัฐอย่างจริงจัง ทำให้ใบกระท่อมหายากขึ้น ราคาแพงขึ้นเป็นปัจจัยป้องกันการเสพติดเป็นอย่างดี

ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม มากกว่าผลการเรียนปานกลางและอ่อน อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนดีจะใช้เวลาไปกับการเรียน การทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์และอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีผลการเรียนดีเหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าอาจจะหาจุดเด่นให้กับตนเองในทางที่ผิดจึงทำให้นำไปสู่การทดลองใช้สารเสพติด รวมถึงกลุ่มที่เรียนดีมีความรู้ ความเข้าใจและเปิดรับข่าวสารต่างๆ มากกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อน และข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ได้แก่ เพศ โดยเพศหญิงมีการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมมากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะว่าธรรมชาติของเพศหญิงเปิดรับข่าวสารต่างๆ มากกว่าเพศชาย เพศหญิงมีความกลัวในสิ่งที่ไม่ดี มากกว่าเพศชาย เมื่อสื่อต่างๆ ให้ความสารถึงโทษและพิษภัยของสารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม เพศหญิงจึงมีการรับรู้มากกว่า ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ศาสนา บุคคลที่พักอาศัยขณะเรียน สถานภาพการครองเรือนบิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา

3. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อม

ผลการวิจัยพบว่าเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลามีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือตั้งใจเรียนและตั้งใจเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ($\bar{X} = 4.52$ $SD = .77$) รองลงมาคือ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ ($\bar{X} = 4.49$ $SD = .78$) และรู้จักใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มีประโยชน์ ($\bar{X} = 4.36$ $SD = 1.80$) อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาซึ่งเป็นเกราะป้องกันอย่างดีในการป้องกันตนเองจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อมเป็นส่วนผสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของพิษกระท่อม ($\bar{X} = 3.94$ $SD = .96$) อาจเนื่องจากหน้าที่เด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์รวมถึงปรัชญาของสถานศึกษาจะมุ่งเน้นที่ความประพฤติและการปฏิบัติตนของตนเอง ไม่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมการป้องกันในการแพร่ระบาดของยาเสพติด

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่อมแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุและรายได้ของครอบครัว โดย

เยาวชนที่มีอายุน้อยกว่ามีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมโดยรวมสูงกว่า และรายได้ไม่เพียงพอมิหนีสินมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่าเพียงพอมิเงินเก็บ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเยาวชนในกลุ่มที่มีรายได้ไม่เพียงพอมิหนีสินไม่มีเงินไปใช้จ่ายอย่างอื่นนอกเหนือจากสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันในระดับ.01 ได้แก่ ชั้นปีที่เรียน โดยชั้น ปวช.2 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่าชั้น ปวช.1 และ ปวช.3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชั้น ปวช.1 ยังเป็นน้องใหม่ในวิทยาลัยต้องปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมป้องกันยาเสพติดและกิจกรรมการใช้เวลาว่างในโรงเรียนยังมีน้อย ส่วนชั้น ปวช.2 เป็นช่วงที่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานศึกษาและยังมีการเรียนการสอนในวิทยาลัย มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของโรงเรียนมากกว่าชั้นปีอื่นๆ ส่วนชั้น ปวช.3 ต้องมีการฝึกงานนอกสถานศึกษา ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครู อาจารย์ และการเข้าร่วมกิจกรรมป้องกันยาเสพติดมีน้อยจากการที่ต้องฝึกงานนอกสถานศึกษา และเมื่อฝึกงานนอกสถานศึกษาทำให้มีโอกาสในการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนมากขึ้น ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.001 ได้แก่ เพศและผลการเรียน โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมมากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะธรรมชาติของเพศหญิงเป็นเพศที่ละเอียดอ่อน สนใจ ตั้งใจในการเรียนซึ่งเป็นเกราะป้องกันที่ดีอยู่แล้ว จึงทำให้มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองได้ดีกว่าเพศชาย ส่วนเยาวชนที่มีผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองมากกว่ากับผลการเรียนปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนดีจะใช้เวลาไปกับการเรียน การทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์และอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีผลการเรียนดีเหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าอาจจะหาจุดเด่นให้กับตนเองในทางที่ผิดจึงทำให้นำไปสู่การทดลองใช้สารเสพติด ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พีชกระท่อมไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ศาสนา บุคคลที่พักอาศัยขณะเรียน สถานภาพการครองเรือนบิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา